

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת ויקרא

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו – 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

A large, ornate initial letter 'F' in a blackletter style. The letter is filled with a solid black color and features intricate white thorn-like patterns along its edges and within its structure. The top of the 'F' has a decorative flourish, and the vertical stem is adorned with a series of small, pointed thorns. The letter is set against a white background.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

ויקרא

א ויקרא אל-משה וידבר יהוה ס
 ב אליו מאהל מועד לאמר: דבר
 אל-בני ישראל ואמרת אלהם
 אדם כי יקריב מכס קרבן
 ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר
 ומן-הצאן תקריבו את-
 ג קרבנכם: אם-עלה קרבנו מן-
 הבקר זכר תמים יקריבו אל-
 פתח אהל מועד יקריב אתו
 ד לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
 ראש העלה ונרצה לו לכפר
 *ה עליו: ושחט את-בן הבקר
 לפני יהוה והקריבו בני אהרן
 הכהנים את-הדם וזרקו
 את-הדם על-המזבח סביב
 אשר-פתח אהל מועד:
 ו הפשיט את-העלה ונתח
 ז אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן
 הכהן אש על-המזבח וערכו
 ח עצים על-האש: וערכו בני
 אהרן הכהנים את הנתחים
 את-הראש ואת-הפדר על-
 העצים אשר על-האש אשר
 ט על-המזבח: וקרבו וכרעו
 ירחץ במים והקטיר הכהן
 את-הכל המזבחה עלה אשה
 ריח-ניחוח ליהוה:
 *י ואם-מן-הצאן קרבנו

מן-הכשבים או מן-העזים
 לעלה זכר תמים יקריבו:
 יא ושחט אתו על ירך המזבח
 צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים את-דמו על-
 יב המזבח סביב: ונתח אתו
 לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו
 וערך הכהן אתם על-העצים
 אשר על-האש אשר על-
 יג המזבח: והקרב והפרעים
 ירחץ במים והקריב הכהן את-
 הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:
 שני יד ואם מן-העוף עלה קרבנו
 ליהוה והקריב מן-התריום או
 מן-בני היונה את-קרבנו:
 טו והקריבו הכהן אל-המזבח
 ומלק את-ראשו והקטיר
 המזבחה ונמצה דמו על קיר
 טז המזבח: והסיר את-מראתו
 בנצתה והשליך אתה אצל
 המזבח קדמה אל-מקום
 יז הדשן: ושסע אתו בכנפיו לא
 יבדיל והקטיר אתו הכהן
 המזבחה על-העצים אשר
 על-האש עלה הוא אשה
 ריח ניחוח ליהוה:
 בא ונפש כי-תקריב קרבן
 מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו

ויצק עליה שמן ונתן עליה
 ב לבנה: והביאה אל-בני אהרן
 הכהנים וקמץ משם מלא
 קמצו מסלתה ומשמנה על
 כל-לבנתה והקטיר הכהן את-
 אזפרתה המזבחה אשה ריח
 ג ניחח ליהוה: והנותרת מן-
 המנחה לאהרן ולבניו קדש
 קדשים מאשי יהוה:
 ד וכי תקרב קרבן מנחה
 מאפה תנור סלת חלות מצת
 בלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחים בשמן:
 ה ואם-מנחה על-המחבת
 קרבנה סלת בלולה בשמן
 ו מצה תהיה: פתות אתה פתים
 ויצקת עליה שמן מנחה הוא:
 שליש ז ואם-מנחת מרחשת
 קרבנה סלת בשמן תעשה:
 ח והבאת את-המנחה אשר
 יעשה מאלה ליהוה והקריבה
 אל-הכהן והגישוה אל-
 ט המזבח: והרים הכהן מן-
 המנחה את-אזפרתה והקטיר
 המזבחה אשה ריח ניחח
 י ליהוה: והנותרת מן-המנחה
 לאהרן ולבניו קדש קדשים
 יא מאשי יהוה: כל-המנחה אשר
 תקריבו ליהוה לא תעשה
 חמץ כי כל-שאר וכל-דבש

ויקרא

א

ויקריב מן שפנינין או מן פרזין חמאם אלא קרבנו: 15. והקריבו - ויקרבו אלכאדים אלא אלמדבח וימלוץ אלא ראסו ויבכיר אלמדבח ויתמצא דמו עלא חט אלמדבח: 16. והסיר - ויזויל אלא חוציליתו פי רישהא וירמי ליהא ליזיק אלמדבח שרקי אלא מכאן ספוייה: 17. ושסע - ויפסך אלו פי אגנתו לם יפריק ויבכיר אלו אלכאדים אלמדבח עלא אלחטב אלדי עלא אלנאר סעידיה הוא קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה:

ב

1. ונפש - ונפש אין תקריב קרבן הדייה קדאם אללה סמיד יכון קרבנו ויצכוב עליהא זית ויגעל עליהא לבאניה: 2. והביאה - ויגיבהא אלא בנין אהרון אלכידאם ויחפין מן תם מאלו האפינתו מן צמידהא ומן זיתהא עלא גמיע לבאניהתהא ויבכיר אלכאדים אלא בכורהא לל מדבח קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 3. והנותרת - ואל ביפצל מן אלהדייה לאהרון ולבנינו כאס אלאקדאס מן קורבין אללה: 4. ופי - ואין תקריב קרבן הדייה כאביו תנור צמיד בראזיק פטיר מלתותאת פיל זית ורקאייק פטיר ממסוחין פיל זית: 5. ואם - ואנכאן הדייה עלא אלצג קרבנך סמיד מלתותיה פיל זית פטיר תכון: 6. פתות - פתפית ליהא פתאפית ותצכוב עליהא זית הדייה היא: 7. ואם - ואנכאן הדיית מקלייה קרבנך סמיד פיל זית תנציניע: 8. והבאת - ותגיב אלא ליהדייה אלדי ינציניע מן הדולי קדאם אללה ויקריבהא אלא אלכאדים ויקדמהא אלא אלמדבח: 9. והרים - וירפע אלכאדים מן ליהדייה אלא בכורהא ויבכיר אלמדבח קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 10. והנותרת - ואל ביפצל מן ליהדייה לאהרון ולבנינו כאץ אלאקדאס מן קורבין אללה: 11. כל - גמיע ליהדייה אלדי תקרבו קדאם אללה לם תנציניע כמיר אין

בעקבות דברי רבותינו שבפירוש רש"י: קודר סביב חופך בכסין כעין ארובה ונוטלו עם הנוצה שעל העור.

ב

1. ונפש - וכן ד. ב: ונפש אינמן - ונפש אדם. 2. מפלתה - מן צמידהא = ב: מין סימיהא. והקטיר הכהן את אזכרתה - ויקטיר הכהן את קטורתה, וכן ב. ד: ויקטיר אלאימאם אלא פיתהא - ויקטיר הכהן את ריחה המתפשט, כתרנום רס"ג: ויקטר פוחהא, וראה הערת דירנבורג: ר"ל הריח הוח הנודף מן קומין הסולת והשמן עם כל הלבונה (עמ' 144, ח"ג, שני הביאורים הנ"ל. אזכרתה: פיתהא או בכורהא. 3. קדש קדשים - כאס אלאקדאס = ב: כאץ אלאקדאס. 4. כלולת - וכן ד, כתרנום רס"ג: מלתותה. ב: מכסות - מילה נרדפת. 5. המחבת - אלצג, וכן בגד: אלצג - כפירוש רש"י: כלי הוא שהיה במקדש שאופין בו מנחה על האור בשמן, והכלי אינו עמוק, אלא צף. וכן פירש רד"ק. ולא כתרנום רס"ג: אלטאבך - שהוא כלי לא מטתכת כמו "אלצג", אלא עשוי בדרך כלל מנצרים. 7. מרחשת - מקליה, וכן בגד, כפירוש רש"י: כלי הוא שהיה

א

ויקרא 1. ויקרא - ונדא אלא מוסה וכלם אללה אליה מן כימית מיעאד קאיילא: 2. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון אנסאן אין יקריב מנכון קרבן קדאם אללה מן אלבהימיה מן אלבקר ומן אלגנאם תקרבו אלא קרבנכון: 3. אם - אנכאן סעידיה קרבנו מן אלבקר דכר כאמיל יקרבו אלא באב כימית מיעאד יקריב אלו לל רצא קדאם אללה: 4. וסמך - ויסנוד ידו על ראס אלסעידיה וירתיצי לו ליגפיר עליה: 5. ושחט - וידבח אלא פאלו אלבקר קדאם אללה ויקרבו בנין אהרון אלכדאם אלא אלדס וירישו אלא אלדס עלא אלמדבח מסתדיר אלדי באב כימית מיעאד: 6. והפשיט - וישאליח אלא אלסעידיה וישאקיף ליהא לשיקפהא: 7. ונתנו - ויגעלו בנין אהרון אלכאדים נאר עלא אלמדבח ויעיפו חטב עלא אלנאר: 8. וערכו - ויעיפו בנין אהרון אלכדאם אלא אלשיקאף אלא אלדאס ואלא אלשחם עלא אלחטב אלדי עלא אלנאר אלדי עלא אלמדבח: 9. וקרבו - וגופו וכראעיבו יכאציל פיל מא ויבכיר אלכאדים אלא אלגמיע לל מדבח סעידיה קרבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 10. ואם - ואנכאן מן אלגנאם קרבנו מן ליכוורף או מן אלמאעיו לסעידיה דכאר כאמיל יקרבו: 11. ושחט - וידבח אלו עלא וירך אלמדבח שמאלי קדאם אללה וירישו בנין אהרון אלכדאם אלא דמו עלא אלמדבח מסתדיר: 12. ונתח - וישאקיף אלו (אלא) לשקאפו ואלא ראסו ואלא שחמו ויעיף אלכאדים ליהון עלא אלחטב אלדי עלא אלנאר אלדי עלא אלמדבח: 13. והקרב - ואלגוף ואלכרעיב יכאציל פיל מא ויקריב אלכאדים אלא אלגמיע ויבכיר אלמדבח סעידיה הוא קרבן ינקיביל בירצה קדאם אללה: 14. ואם - ואנכאן מן טיר סעידיה קרבנו קדאם אללה

א

2. לח' - לפני ה', כת"א (קדם ה'). 3. עלה - סעידיה = בג: סעידיה = ד: צעידיה. 4. לכפר - וכן ב. ד: ליסתכפיר. וכן במקומות אחרים. 5. בן הבקר - וכן ב. ד: איבן אלבקר. לפני ה' - וכן ב. ד: בין ידיו אללה, כתרנום רס"ג. 6. והפשיט - בגד: ויסלך - נרדפים. 8. הפדר - החלב, וכן ג. ב: אלשחם אלוואר - החלב שמסביב (למעיים). בפסוק 12 רק "דוואר". וראה הגדרת מחיט אלמחיט: אלווארה - מה שמכילה במן הכבש במעיה (עמ' 299). על הפירושים השונים של פרשני ימי הביניים ל"פדר", ראה בהערות לפירוש רד"ק, עמ' רלו. 10. הכשבים - וכן ב. ד: כבש - נרדפים. 14. התרים - וכן ג, ושלושתם כת"א (שפניניא), וכתרנום רס"ג: אלשפאנין. על המילה הארמית השואלה בערכית, ראה פרנקל 1888, עמ' 118. ב: אלחמם - יונים. בני היונה - וכן ג, וכולם כתרנום רס"ג. ב: אפרק אלמתייתיה - סוג של יונה צהובה, ראה האווא 1986, עמ' 308, המציין את קיום המילה בדילקט הסורי. וראה מחיט אלמחיט, עמ' 396. 15. והקטיר - וכן ב. ד: ויקטיר. 16. מראתו בנצתה - ופקו בנוצותיו, וכן בגד,

לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
יִי לַיהוָה: קִרְבֵּן רֹאשִׁית תִּקְרִיבוּ
אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־
יַעֲלוּ לְרִיחַ נִיחֹחַ: וְכָל־קִרְבֵּן
מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא
תִשְׁבִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ
מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קִרְבְּנֶךָ
תִּקְרִיב מִלַּח:

יִי וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָת
בִּפְּוִרִים לַיהוָה אֲבִיב קָלִי
בָּאֵשׁ גֶּרֶשׁ כְּרָמְל תִּקְרִיב אֶת
מִנְחַת בִּפְּוִרֶיךָ: וְנָתַת עֲלֶיהָ
שֶׁמֶן וְשִׁמְתָה עֲלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה
טו הוּא: וְהִקְטִיר הִכֹּהֵן אֶת־
אֲזִכְרֹתָהּ מִגֶּרֶשֶׁה וּמִשְׁמֶנָּה עַל
כָּל־לִבְנֹתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה:

רביעי
ג וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קִרְבְּנוּ אִם
מִן־הַכֹּהֵן הוּא מִקְרִיב אִם־זֶכֶר
אִם־נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי
יִי לַיהוָה: וְסִמֶּךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
קִרְבְּנוֹ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּזְרָקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַפָּהֳנִים
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
ג וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה
לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסֶּה
אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: וְאֶת שְׁתֵּי
הַכְּלָיִת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן
אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־

הִיתָרֹת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכְּלָיִת
ה יִסִּירֶנָּה: וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־
אֹהֶל הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה
אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־
הָאֵשׁ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

י וְאִם־מִן־הָעֵז קִרְבְּנוֹ לִזְבַּח
שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נִקְבָּה
ז תָּמִים יִקְרִיבוּ: אִם־כֶּשֶׁב הוּא־
מִקְרִיב אֶת־קִרְבְּנוֹ וְהִקְרִיב
ח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמֶּךָ אֶת־יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ קִרְבְּנוֹ וּשְׁחָט אֹתוֹ
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּזְרָקוּ בְּנֵי
אֹהֶל הַמִּזְבֵּחַ אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
ט סָבִיב: וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
אִשָּׁה לַיהוָה חֶלֶבוֹ הָאֵלִיָּה
תְּמִימָה לַעֲמַת הָעֵצָה יִסִּירֶנָּה
וְאֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־
י הַקֶּרֶב: וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיִת וְאֶת־
הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכְּסָלִים וְאֶת־הִיתָרֹת עַל־
הַכֹּבֵד עַל־הַכְּלָיִת יִסִּירֶנָּה:
יֵא וְהִקְטִירוּ הִכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם
אִשָּׁה לַיהוָה:

יב וְאִם עֵז קִרְבְּנוֹ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי
יִי לַיהוָה: וְסִמֶּךָ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
וּשְׁחָט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וּזְרָקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַמִּזְבֵּחַ אֶת־דָּמֹו עַל־

יִי הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ
קִרְבְּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב
הַמִּכְסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל־
טו הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: וְאֶת
שְׁתֵּי הַכְּלָיִת וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר
עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־
הִיתָרֹת עַל־הַכֹּבֵד עַל־הַכְּלָיִת
טז יִסִּירֶנָּה: וְהִקְטִירוּ הִכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחַ לֶחֶם אִשָּׁה לְרִיחַ
נִיחֹחַ כָּל־חֶלֶב לַיהוָה:
יז חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
מוֹשְׁבֵי־תֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכָל־דָּם
לֹא תֹאכְלוּ:

חמישי
ד וְיֹדַעַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
כ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
נַפֶּשׁ כִּי־תַחֲטָא בְּשִׁגְגָה מְכֹל
מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה
ג וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: אִם הִכֹּהֵן
הַמִּשְׁחִיחַ יַחֲטָא לְאַשְׁמַת הָעַם
וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא
פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תָּמִים לַיהוָה
ד לַחֲטָאת: וְהֵבִיא אֶת־הַפֶּר אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
וְסִמֶּךָ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפֶּר
וּשְׁחָט אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה:
ה וְלָקַח הִכֹּהֵן הַמִּשְׁחִיחַ מִדָּם הַפֶּר
וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד:
ו וְטָבַל הִכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בְּדָם
וְהִזָּה מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים

אסלאיים קרבן קדאם אללה שחמו לייח באמליה לקבל אלזור יזוילאה ואלא אלשחם אלמגאטי אלא אלגוף ואלא גמיע אלשחם אלדי עלא אלגוף: 10. ואת - ואלא כלוותין ואלא שחם אלדי עליהון אלדי עלא ליכוואציר ואלא אלזאיד עלא אלכיביד עלא אלכיליה יזוילאה: 11. והקטירו - ויבכרו אלכאדים לל מדבח טועם קורבן קדאם אללה:

12. ואם - ואנכאן מאעיז קרבנו ויקרבו קדאם אללה: 13. וסמך - ויסנוד אלא ידו עלא ראסו וידבח אלו קדאם כימית מיעאד וירישו בנין אהרון אלא דמו עלא אלמדבח מסתדיר: 14. והקריב - ויקריב מינו קרבנו קורבן קדאם אללה אלא אלשחם אלמגאטי אלא אלגוף ואלא גמיע שחם אלדי עלא אלגוף: 15. ואת - ואלא כלוותין ואלא אלשחם אלדי עליהון אלדי עלא אלכוואציר ואלא אלזאיד עלא אלכיביד עלא אלכיליה יזוילאה: 16. והקטירם - ויבכיריהון אלכאדים ללמדבח טועם קורבן לינקיביל בירצה גמיע שחם קדאם אללה: 17. חקת - רסמית דהר לאגילכון פי גמיע מגאליסכון גמיע שחם וגמיע דם לם תאכלו:

ד

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. דבר - כאלים אלא בנין ישראל קאיילא נפס אין תכטא פיל גלטא מן גמיע אוועיאי אללה אלדי לם ינצינעו וינענע וחדיה מנהון: 3. אם - אנכאן אלכאדים אלמסיה יכטא לאתם אלקום ויקריב עלא כטיתו אלדי כיטי ראתו פאלו בקר כאמיל קדאם אללה לדכווייה: 4. והביא - ויגיב אלא ראתו אלא באב כימית מיעאד קדאם אללה ויסנוד אלא ידו עלא ראס אלראתו וידבח אלא ראתו קדם אללה: 5. ולקח - ויאכוד אלכאדים אלמסיה מן דם אלראתו ויגיב אלו אלא כימית מיעאד: 6. וטבל - ויגאטיס אלכאדים

ה

3. זבח שלמים - ד: קורבאן אלסלאיים. 5. אשה ריח ניחח לה' - קרבן שיתקבל ברצון לפני ה', וכן ב: ג: קורבאן מקבול מורצי ליאללה - קרבן מתקבל ורצוי לה', כת"א (קרבן דמתקבל ברעיו קדם ה'), וכן פסוק 13. 7. כשב - וכן ב: ד: כבש - נרדפים. 9. העצה - בגד: אלעצעין - הזנב, כתרנום רס"ג: אלעצאין. 17. מושבתים - וכן ב: ד: מסאכינון, כתרנום רס"ג: מסאכנכם.

ו

2. תעשינה - וכן ג: ב: לאייק לינצינעו - יאה לעשותן, וכן בפסוק 13. 3. חמשיח - בגד: אלמססות, כתרנום רס"ג, וכן בפסוקים 5, 16. לאשמת -

גמיע כמיריה וגמיע עסאל לם תבכרו מינו קורבן קדאם אללה: 12. קרבן אוואלי תקרבו ליהון קדאם אללה ואלא אלמדבח לם יטלעו לינקיביל בירצה: 13. וכל - וגמיע קרבן הידייתך פיל מיליה תמאליה ולם תבאטיל מיליה אחד אילחך מן עלא הידייתך עלא גמיע קרבנך תקריב מיליה: 14. ואם - ואנכאן תקריב הדיית צביק קדאם אללה פריך משווי פיל נאר דרש לאיין תקריב אלא הדיית סביקך: 15. ונתת - ותגעל עליהא זת ותגעל עליהא לבאניה הדייה היא: 16. והקטיר - ויבכיר אלכאדים אלכבורהא מן דרשה ומן זיתהא עלא גמיע לבאניהא קורבן קדאם אללה:

ז

1. ואם - ואנכאן דבח אסלאיים קרבנו אנכאן מן אלכקר הוא מקריב אנכאן דכר אנכאן אנתיה כאמיל יקרבו קדאם אללה: 2. וסמך - ויסנוד ידו עלא ראס קרבנו וידבח באב כימית מיעאד וירישו בנין אהרון אלכידאם אלא אלדם עלא אלמדבח מסתדיר: 3. והקריב - ויקריב מן דבח אלאסלאים קורבן קדאם אללה אלא אלשחם אלמגאטי אלא אלגוף ואלא גמיע שחם אלדי עלא אלגוף: 4. ואת - ואלא כלוותין ואלא אלשחם אלדי עליהון אלדי עלא אלכוואציר ואלא זאיד עלא אלכיביד עלא אלכיליה יזוילאה: 5. והקטירו - ויבכרו אלו בנין אהרון אלמדבח עלא אלסעידה אלדי עלא אלחטב אלדי עלא אלנאר קורבן ינקיביל בירצה קדאם אללה:

6. ואם - ואנכאן מן אלגנאם קרבנו לדבח אלאסלאים קדאם אללה דכר או אנתיה כאמיל יקרבו: 7. אם - אנכאן כרוף הוא מקריב אלא קרבנו ויקריב אלו קדאם אללה: 8. וסמך - ויסנוד אלא ידו עלא ראס קרבנו וידבח אלו קדאם כימית מיעאד וירישו בנין אהרון אלא דמו עלא אלמדבח מסתדיר: 9. והקריב - ויקריב מן דבח

במקדש עמוק, ומתוך שהיא עמוקה, שמה צבור, ואין האור שורפו, לפיכך מעשי מנהג העשויין לתוכה רוחשין. וכן פירש רד"ק. 14. קלוי באש - צלוי באש, וכן ב: ג: משעוואט ביל נאר. ד: משלוט בל נאר - קלוי בתוך להבת אש. גרש כרמל - דרש לאיין - המילה הראשונה אינה מצויה בערבית במשמעות קרובה, אלא רק "דרס", ויתכן שהיא צורה ארמית של המילה (על "דרס", ראה ברתלמי 1936 בערכה). וראה להלן כג 14 בהערות. ג: גריש לאיין. ד: גריש ליון - גריסים רכים. ב: גיריש פוריק - גריס מלילה. וכן הוא נוסח המילה הראשונה אצל רס"ג: גרישא. וכן הדבר בפסוק 16.

לפני יהוה את-פני פרכת
 הקדש: ונתן הכהן מן-הדם
 על-קרנות מזבח קטרת
 הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל-דם הפר ישפך
 אל-יסוד מזבח העלה אשר-
 פתח אהל מועד: ואת-כל-
 חלב פר החטאת ירים ממנו
 את-החלב המכסה על-
 הקרב ואת כל-החלב אשר
 על-הקרב: ואת שתי הכלית
 ואת-החלב אשר עליהן אשר
 על-הכסלים ואת-היתרת על-
 הכבד על-הכליות יסירנה:
 כאשר יורם משור זבח
 השלמים והקטירם הכהן על
 מזבח העלה: ואת-עור הפר
 ואת-כל-בשרו על-ראשו
 ועל-כרעיו וקרב ופרשו:
 והוציא את-כל-הפר אל-
 מחוץ למחנה אל-מקום טהור
 אל-שפך הדשן ושרף אתו
 על-עצים באש על-שפך
 הדשן ושרף:

וְאִם כָּל-עֹדֵת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ
 וְנִעְלַם דְּבַר מַעֲיֵינִי הַקֹּהֵל וַעֲשׂוּ
 אֶחָד מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר
 לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאִשְׁמוּ: וְנֹדַעַה
 הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ

והקריבו הקהל פר בן-בקר
 לחטאת והביאו אתו לפני
 אהל מועד: וסמכו זקני העדה
 את-ידיהם על-ראש הפר לפני
 יהוה ושחט את-הפר לפני
 יהוה: והביא הכהן המשיח
 מדם הפר אל-אהל מועד:
 וטבל הכהן אצבעו מן-הדם
 והזה שבע פעמים לפני יהוה
 את פני הפרכת: ומן-הדם יתן
 על-קרנת המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת
 כל-הדם ישפך אל-יסוד מזבח
 העלה אשר-פתח אהל מועד:
 ואת כל-חלבו ירים ממנו
 והקטיר המזבחה: ועשה לפר
 כאשר עשה לפר החטאת
 כן ועשה-לו וכפר עלהם הכהן
 ונסלח להם: והוציא את-הפר
 אל-מחוץ למחנה ושרף אתו
 כאשר שרף את הפר הראשון
 חטאת הקהל הוא:

אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וַעֲשֵׂה אֶחָד
 מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר
 לֹא-תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָהּ וְאִשְׁמוּ:
 אֹו-הֹודַעַה אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת-קָרְבָּנוֹ
 שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: וְסָמָךְ
 יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁחַט

אתו במקום אשר-ישחט את-
 העלה לפני יהוה חטאת הוא:
 ולקח הכהן מדם החטאת
 באצבעו ונתן על-קרנת מזבח
 העלה ואת-דמו ישפך אל-
 יסוד מזבח העלה: ואת-כל-
 חלבו יקטיר המזבחה כחלב
 זבח השלמים וכפר עליו הכהן
 מחטאתו ונסלח לו:

וְאִם-נֶפֶשׁ אֶחָד תִּחְטָא
 בְּשִׁגְגָהּ מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ
 אֶחָד מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-
 תַעֲשִׂינָהּ וְאִשְׁמוּ: אֹו הֹודַעַה אֵלָיו
 חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא
 קָרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה
 נִקְבָּה עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא: וְסָמָךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ
 הַחֲטָאֹת וְשָׁחַט אֶת-הַחֲטָאֹת
 בְּמָקוֹם הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן
 מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֵת
 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דְּמָהּ
 יִשְׁפֹךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת-
 כָּל-חֲלָבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הִסִּיר
 חֶלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים
 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ
 נִיחָח לַיהוָה וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן
 וְנִסְלַח לוֹ:

וְאִם-כֹּבֶשׂ יִבִּיא קָרְבָּנוֹ

19. ואת - ואלא גמיע שחמו ירפע מינו ויבכיר אלמדבח:
 20. ועשה - ויצנע ליראתו כאלדי ציניע לראתו אלדכוויה
 כידא ינציניע לו ויגפיר עליהון אלכאדים וינסיפיה ליהון:
 21. והוציא - ויכריג אלא ראתו אלא מן ברא לימחאט
 ויחריק אלו כאלדי חרק אלא ראתו אלאוולאני דיכווית
 גוק הוא:
 22. אשר - אלדי שריף יכטא ויצנע וחדיה מן גמיע
 אווצייה אללה אילאהו אלדי למ ינצינעו פיל גלטה ויאתם:
 23. או אנערף אליה כטיתו אלדי כטיי פיהא ויגיב אלא
 קרבנו עתות מאעיז דבר כאמיל: 24. וסמך - ויסנוד ידו
 עלא ראץ עתות וידבח אלו פי מכאן אלא ידבח אלסעידיה
 קדאם אללה דכוויה הוא: 25. ולקח - ויאכוד אלכאדים
 מן דם דכוויה פי איצביעתו ויגעל עלא קראני מדבח
 סעידיה ואלא דמו יספוך אלא אסאס מדבח סעידיה:
 26. ואת - ואלא גמיע שחמו יבכיר אלמדבח כי שחם דבח
 אלאסלאיים ויגפיר עליה אלכאדים מן כטיתו וינסיפיה לו:
 27. ואם - ואנכאן נפס וחדיה תכטא פיל גלטה מן קום
 אלראץ פיסנועהא וחדיה מן אווצייה אללה אלדי למ
 ינצינעו ויאתם: 28. או נעראף אליה כטיתו אלדי כטיי
 ויגיב קרבנו עתות מאעיז כאמיל אנתיה עלא כטיתו אלדי
 כטיי: 29. וסמך - ויסנוד אלא ידו עלא ראס אלדכוויה
 וידבח אלא דכוויה פי מכאן אלסעידיה: 30. ולקח -
 ויאכוד אלכאדים מן דמה פי איצביעתו ויגעל עלא קראני
 מדבח סעידיה ואלא גמיע דמה יספוך אלא אסאס
 אלמדבח: 31. ואת - ואלא גמיע שחמה יזוויל כאלדי
 זואל שחם מן עלא דבח אלאסלאיים ויבכיר אלכאדים
 אלמדבח לינקיביל בירצה קידם אללה ויגפיר עליה
 אלכאדים וינסיפיה לו:
 32. ואם - ואנכאן כרוף יגיב קרבנו לידכוויה אנתיה

אלא איצביעתו פיל דם ויריש מן אלדס סבע מראת קדאם
 אללה אלא קדאם ברדית אלקדוס: 7. ונתן - ויגעל
 אלכאדים מן אלדס עלא קראני מדבח בכור אלסמום קדאם
 אללה אלדי פי כימית מיעאד ואלא גמיע דם אלראתו
 יספוך אלא אסאס מדבח אלסעידיה אלדי באב כימית
 מיעאד: 8. ואת - ואלא גמיע שחם ראתו דכוויה ירפע
 מינו אלא שחם אלמגאטי עלא גוף ואלא גמיע שחם אלדי
 עלא אלגוף: 9. ואת - ואלא כלוותין ואלא אלשחם אלדי
 עליהון אלדי עלא ליכווציר ואלא זאייד עלא אלכיביר עלא
 כיליה יזווילאהא: 10. כאשר - כאלדי ירפע מן תור דבח
 אלאסלאים ויבכירהון אלכאדים עלא מדבח סעידיה:
 11. ואת - ואלא גיליד אלראתו ואלא גמיע לחמו עלא
 ראסו ועלא כראעיבו וגופו וזיבלו: 12. והוציא - ויכריג
 אלא גמיע אלראתו אלא מן ברא לימחאט אלא מכאן דיכי
 אלא ספך אלספוויה ויחריק אלו עלא חטב פיל נאר עלא
 ספך ספוויה יחתייריק:
 13. ואם - ואנכאן גמיע גומעית ישראל יגלטו וינכיפי
 שאיי מן חצריה אלגוק ויצנעו מן גמיע אווצייה אללה
 אלדי למ ינצינעו ויאתמו: 14. ונודעה - ותינעיריה
 אלדכוויה אלדי כטיי עליה ויקרבו אלגוק ראתו פאלו
 בקר לידכוויה ויגיבו אלו קדאם כימית מיעאד:
 15. וסמכו - ויסינודו כתייאריה גומעא אלא ידיון עלא
 ראס אלראתו קדאם אללה וידבח אלראתו קדאם אללה:
 16. והביא - ויגיב אלכאדים אלמסיח מן דם אלראתו אלא
 כימית מיעאד: 17. וטבל - ויגאטיס אלכאדים איצביעתו
 מן אלדס ויריש סבע מראת קדאם אללה אלא קדאם
 אלפרדא: 18. ומן אלדס יגעל עלא קראני אלמדבח אלדי
 קדאם אללה אלדי פי כימית מיעאד ואלא גמיע אלדס
 יספוך אלא אסאס מדבח סעידיה אלדי באב כימית מיעאד:

ד: אלכטא. 16 הכחן - המשרת, וכן ב. ד: אלאוימיה, כתרנום רס"ג:
 אלאוימה, וכן במקומות אחרים לעיל ולחלק. 22. נשיא - שריף, כתרנום
 רס"ג. 23. שעיר - עתות = בד: עתוד, וכן להלן.

וכן בג. ד: לכטיית - לחטאת. וכן בפסוק 13. 6. פרבת - ברדת = ב:
 פרדית. ד: סיתר - נרדפים, וכן בפסוק 17. "פרדה" היא מילה פרסית, ראה
 במבוא. 12. הדשן - אפר, וכן במילה נרדפת אחרת גר: רמאד. ב: טכאן
 ספך אלרמאד - טקום שפיכת האפר. 14. החטאת - בג: אליטייה.

לחטאת נקבה תמימה
 ג וביאנה: וסמך את ידו על
 ראש החטאת ושחט אתה
 לחטאת במקום אשר ישחט
 ד את העלה: ולקח הכהן מדם
 החטאת באצבעו ונתן על-
 קרנת מזבח העלה ואת כל-
 דמה ישפך אל-יסוד המזבח:
 ה ואת כל-חלבה יסיר כאשר
 יוסר חלב-הכשב מזבח
 השלמים והקטיר הכהן אתם
 המזבחה על אש יהוה וכפר
 עליו הכהן על-חטאתו אשר-
 חטא ונסלח לו:

הא ונפש כי-תחטא ושמעה
 קול אלה והוא עד או ראה או
 ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו:
 ב או נפש אשר תגע בכל-דבר
 טמא או בנבלת חיה טמאה
 או בנבלת בהמה טמאה או
 בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
 ג והוא טמא ואשם: או כי יגע
 בטמאת אדם לכל טמאתו
 אשר יטמא בה ונעלם ממנו
 ד והוא ידע ואשם: או נפש כי
 תשבע לבטא בשפתיים להרע
 או להיטיב לכל אשר יבטא
 האדם בשבעה ונעלם ממנו
 והוא ידע ואשם לאחת

ה מאלה: והיה כי-יאשם לאחת
 מאלה והתודה אשר חטא
 ו עליה: והביא את-אשמו
 ליהוה על חטאתו אשר חטא
 נקבה מן-הצאן כשבה או-
 שעירת עזים לחטאת וכפר
 ז עליו הכהן מחטאתו: ואם-לא
 תגיע ידו די שיה והביא את-
 אשמו אשר חטא שתי תרים
 או-שני בני-יונה ליהוה אחד
 ח לחטאת ואחד לעלה: והביא
 אתם אל-הכהן והקריב את-
 אשר לחטאת ראשונה ומלק
 את-ראשו ממול ערפו ולא
 ט יבדיל: והזה מדם החטאת

על-קיר המזבח והנשאר בדם
 ימצה אל-יסוד המזבח חטאת
 י הוא: ואת-השני יעשה עלה
 כמשפט וכפר עליו הכהן
 מחטאתו אשר-חטא ונסלח
 לו:

ו ואם-לא תשיג ידו לשתי
 תרים או לשני בני-יונה והביא
 את-קרבתו אשר חטא עשירת
 האפה סלת לחטאת לא-ישים
 עליה שמן ולא-יתן עליה
 יב לבנה כי חטאת הוא: והביאה
 אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה
 מלוא קמצו את-אזכרתה
 והקטיר המזבחה על אש

שביעי
 א

ג יהוה חטאת הוא: וכפר עליו
 הכהן על-חטאתו אשר-חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
 לכהן כמנחה:

יד וידבר יהוה אל-משה
 טו לאמר: נפש כי-תמעל מעל
 וחטאה בשגגה מקדשי יהוה
 והביא את-אשמו ליהוה איל
 תמים מן-הצאן בערפה כסף-
 שקלים בשקל-הקדש לאשם:
 טז ואת אשר חטא מן-הקדש
 ישלם ואת-חמשתו יוסף
 עליו ונתן אתו לכהן והכהן
 יכפר עליו באיל האשם ונסלח
 לו:

יז ואם-נפש כי תחטא ועשתה
 אחת מכל-מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ולא-ידע ואשם
 יח ונשא עונו: והביא איל תמים
 מן-הצאן בערפה לאשם אל-
 הכהן וכפר עליו הכהן על
 שגגתו אשר-שגג והוא לא-
 יט ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם
 אשם ליהוה:

כ וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 כא נפש כי תחטא ומעלה מעל
 ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
 או-בתשומת יד או בגזל או

- ויריש מן דם אלדכוויה עלא חט אלמדבח ואלמתבקי פיל דם יתמצא אלכאס אלמדבח דכוויה הוא: 10. ואת - ואלא תאני יצנע סעידה כיל חיכים ויגפיר עליה אלכאדים מן כטיתו אלדי כיטי וינסיפיה לו: 11. ואם - ואנכאן לם תלחק ידו לשפנינין או לפירכין חמאם ויגיב אלא קרבנו אלדי כיטי עישיר אלכיליה צמיד לדכוויה לם יגעל עליה זת ולם יגעל עליה לבאניה אין דכוויה הוא: 12. והביאה - ויגיבהא אלא אלכאדים ויחפין אלכאדים מינהא מאלו חפינתו אלא בכורה ויבכיר אלמדבח עלא קורבין אללה דכוויה הוא: 13. וכפר - ויגפיר עליה אלכאדים עלא כטיתו אלדי כיטי מן וחדיה מן הדולי וינסיפיה לו ותכון לל כאדים כיל הדייה: 14. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 15. נפש - נפס אין תפגור פגור ותכטא פיל גלטא מן אקדים אללה ויגיב אלא אתמו קדם אללה כיביש כאמיל מן אלגנאם פי תמאנו פיעית אלואן פי ואזנית אלקדוס לל אתם: 16. ואת - ואלא אלדי כיטי מן אלקדוס יופי ואלא כימסו יזיר עליה ויעטי אלו לל כאדים ואלכאדים יגפיר עליה פי כיביש אלאתם וינסיפיה לו:

17. ואם - ואנכאן נפס אין תכטא ותצנע וחדיה מן גמיע אוועייה אללה אלדי לם ינצינעו ולם יעריף ויאתם ויקבל דנבו: 18. והביא - ויגיב כיביש כאמיל מן אלגנאם פי תמאנו לל אתם אלא אלכאדים ויגפיר עליה אלכאדים עלא גלטתו אלדי גיליט והוא לם יעריף וינסיפיה לו: 19. אשם - אתם הוא אתם מאתם קדאם אללה: 20. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 21. נפש - נפס אין תכטא ותפגור פגור פי איסים אללה וינכור פי רפיקו פל וכליה או פי געלית יד או פיל כלם או עלם אלא

כמליה יגיבהא: 33. וסמך - ויסנוד אלא ידו עלא ראס אלדכוויה וידבח ליהא לידכוויה פי מכאן אלדי ידבח אלא סעידה: 34. ולקח - ויאכוד אלכאדים מן דם אלדכוויה פי איצביעתו ויגעל עלא קראני מדבח סעידה ואלא גמיע דמה יספוך אלא אסאס אלמדבח: 35. ואת - ואלא גמיע שחמה יזוויל כאלדי יזוויל שחם אלכרוף מן דבח אלכאדים ויבכיר אלכאדים ליהון אלמדבח עלא קורבין אללה ויגפיר עליה אלכאדים עלא כטיתו אלדי כיטי וינסיפיה לו:

ה

1. ונפש - ונפס אין תכטא ותסמע עוט חלפאן והוא שאהיד או נצר או עיריף אנכאן לם יבכיר ויקבל דנבו: 2. או נפס אלדי תנרק פי גמיע שאי ניגיס או פי לאשית וחשיה נגסיה או פי לאשית בהימיה ניגסיה או פי לאשית דביב ניגיס וינכיפי מינו והוא ניגיס ויאתם: 3. או אין ינרק פי נגסית אנסאן לגמיע נגאסתו אלדי יתנגס פיהא וינכיפי מינו והוא עיריף ויאתם: 4. או נפס אין תחליף לילפוף פיל אשפאף ליראדי או לל חיסין לגמיע אלדי ילפוף אלכאנסאן פיל חלפאן וינכיפי מינו והוא עיריף ויאתם לווחדיה מן הדולי: 5. והיה - ויכון אין יאתם לווחדיה מן הדולי ויסתקיר אלדי כיטי עליה: 6. והביא - ויגיב אלא אתאמו קדאם אללה עלא כטיתו אלדי כיטי אנתייה מן אלגנאם כרופה או עתות מאעיו לדכוויה ויגפיר עליה אלכאדים מן כטיתו: 7. ואם - ואנכאן לם (תנרק) תיסאל ידו מקדר כרופ ויגיב אלא אתמו אלדי כיטי שפנינין או פרכין חמאם קדאם אללה ואחיד לידכוויה וואחיד ליסעידה: 8. והביא - ויגיב ליהון אלא אלכאדים ויקריב אלא אלדי לידכוויה אוולנייה וימלוץ אלא ראסו מן קבאל רקבתו ולם יפריק: 9. והזה

ה

4. לחרע - ליראדי. ב: ליתואסי. ג: ליאסי. ד: לתאסי - מילה נרדפת. 6. כשבה או שעיורת עזים - ב: נעניה או סכלית מעיו. ד: נעניה או עתודית מאעיו. כולם נרדפים. 7. תגיע - תיסאל = ב: תוצאל. ג: תיצל. 9. והנשאר - וכן ד. ב: ואלביצל. 11. לשתי תרים - לשפנינין - מילה ארמית כת"א וכתרגום רס"ג, ראה במבוא. האפה - וכן ב. ד: וובית. 15. תמעל מעל - וכן ב. ג: תמכות מכתא. ד: תנכיר נוכראן - כולם

נרדפים. וכן בפסוק 21. 19. אשם וג' - ב: אתם הוא עלא כטיתו אלדי כיטי יקריב אתם קידם אללה - אשם הוא, על חטאתו אשר חטא יקריב אשם לפני ה', כת"א (אשמה הוא על חובתיה דהוא חב אשמה יקריב קדם ה'). בקיצור ד: אתאם הוא כטא כיטי לאללה - אשם הוא חטא חטא לה'. 21. בפקדון - בג: אמאניה. ד: וודאעה - כולם נרדפים. בתשומת יד - תרגום מילולי: בשימת יד. ב: פי שרכיית יד - בשותפות יד, כתרגום אונקלוס וכתרגום רס"ג וכפירוש רש"י. וראה הערתו של דירנבורג למקסט

כב עֲשֵׂק אֶת-עֲמִיתוֹ: אוֹ-מֵצֵא
אֲבֵרָה וְכַחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-
שָׁקֶר עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחָטָא בְּהֵנָה:
כג וְהָיָה כִּי-יִחְטָא וְאִשָּׁם וְהָשִׁיב
אֶת-הַגְּזֻלָּה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-
הָעֵשֶׂק אֲשֶׁר עֲשָׂק אוֹ אֶת-
הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ
מִפְטוֹר כד אֶת-הָאֲבֵרָה אֲשֶׁר מֵצָא: אוֹ
מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשָׁקֶר
וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּחֲמִשְׁתּוֹ
יִסַּף עָלָיו לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ
כה בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוּ: וְאֶת-אֲשָׁמוֹ
יָבִיא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-
הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל-
כו הַכֹּהֵן: וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:
זא וידבר יהוה אל-משה לאמר:
ב צו את-אהרן ואת-בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על-המזבח כל-
הלילה עד-הפקד ואש המזבח
ג תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד
ומכנסי-בד ילבש על-בשרו
והרים את-הדשן אשר תאכל
האש את-העלה על-המזבח
י ושמו אצל המזבח: ופשט
את-בגדיו ולבש בגדים

אחרים והוציא את-הדשן
אל-מחוץ למחנה אל-מקום
ה טהור: והאש על-המזבח
תוקד-בו לא תכבה ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקר וערף
עליה העלה והקטיר עליה
י חלבי השלמים: אש תמיד
תוקד על-המזבח לא תכבה:
ז* וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני-אהרן לפני
ח יהוה אל-פני המזבח: והרים
ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר
על-המנחה והקטיר המזבח
יח ריח ניחח אזכרתה ליהוה:
ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן
ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל-מועד
י יאכלוה: לא תאפה חמץ
חלקם נתתי אתה מאשי קדש
קדשים הוא כחטאת וכאשם:
יא כל-זכר בבני אהרן יאכלנה
חק-עולם לדורתכם מאשי
יהוה כל אשר-יגע בהם
יקדש:
יב וידבר יהוה אל-משה לאמר:
יג זה קרבן אהרן ובניו אשר-
יקריבו ליהוה ביום המשח
אותו עשירת האפה סלת

מנחה תמיד מחציתה בפקד
יד ומחציתה בערב: על-מחבת
בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפינו מנחת פתים תקריב
טו ריח-ניחח ליהוה: והכהן
המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק-עולם ליהוה כליל
טז תקטר: וכל-מנחת כהן כליל
תהיה לא תאכל:
יז וידבר יהוה אל-משה לאמר:
יח דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר
זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קדש
יט קדשים הוא: הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש
כ תאכל בחצר אהל מועד: כל
אשר-יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על-הבגד
אשר יזה עליה תכבס במקום
כא קדש: וכלי-חרש אשר
תבשל-בו ישבר ואם-בכלי
נחשת בשלה ומרק ושטף
כב במים: כל-זכר בפהנים יאכל
כג אתה קדש קדשים הוא: וכל-
חטאת אשר יובא מדמה אל-
אהל מועד לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף:
ז

ינקיביל בירצה בכורה קדאם אללה: 9. והנתרת - ואל
ביפעל מינהא יאכלו אהרון ובנינו פטיר תתאכל פי מכאן
מקדאם פי חוש כימית מיעאד יאכלוהא: 10. לא - לם
תנכיביו כאמיר קסמהון עטית ליהא מן קוראבני כאץ
אלאקדאם היא כיל דכוויה וכיל אתם: 11. כל - גמיע
דכר פי בנין אהרון יאכילהא ריסיס דהר לאגיללכון מן
קורבין אללה גמיע אלדי ינדק פיהון יתקדס:

12. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 13. זה -
האדא קרבן אהרון ובנינו אלדי יקרבו קדאם אללה פי יום
מסח אלו עיטיר אלכילה צמיד הדיה דאיימא ניציפהא
פיל ציביח וניציפהא פיל עיטא: 14. על צג פיל זית
תנציניע מלתותיה תגיבהא מכבוזיה הדיית פתאפית
תקריב ינקיביל בירצה קדאם אללה: 15. והכהן -
ואלכאדים אלממסוח עווצו מן בנינו יצנע ליהא ריסיס דהר
קדאם אללה כאליץ תתבכר: 16. וכל - וגמיע הדיית
כאדים כאליץ תכון לם תתאכל:

17. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 18. דבר -
כאליס אלא אהרון ואלא בנינו קאיילא האדי שריעית
דכוויה פי מכאן אלדי תנדיביח אלסעידיה תנדיביח
אלרכוויה קדאם אללה כאץ אלאקדאם היא: 19. הכהן -
אלכאדים אלמדאכי ליהא יאכילהא פי מכאן מקדאם
תתאכל פי חוש כימית מיעאד: 20. כל - גמיע אלדי ינדק
פי לחמהא יתקדס ואלדי יריש מן דמה עלא אלתוב אלדי
יריש עליהא תנכיסיל פי מכאן מקדאם: 21. וכלי -
ואוואני פיכאר אלדי תנטיבין פי ינכיסיר ואנכאן פי אוואני
נחאס אנטבכית וינטיטין ויתקיע פיל מא: 22. כל -
גמיע דכר פיל כידאם יאכול ליהא כאץ אלאקדאם היא:
23. וכל - וגמיע דכוויה אלדי ינגב מן דמהא אלא כימית
מיעאד ליגפיר פיל קדוס לם תתאכל פיל נאר תחתיריק:

רפיקו: 22. או וגיד צייעה וינכור פיהא ויחליף על באטיל
עלא וחדיה מן גמיע אלדי יצנע אלנאסאן ליכטא פיהון:
23. ויהיה - ויכון אין יכטא ויאתם וירגיע אלא אלבלצא
אלדי בליץ או אלא אלעילים אלדי צלם או אלא אלובאליה
אלדי וכאל מעו או אלא אלעיעה אלדי ויגיד: 24. או מן
גמיע אלדי יחליף עליה לל באטיל ויופי אלו פי רסמאלו
וכימסו יזיד עליה לאלדי הוא לו יגעלו פי יום אתאמו:
25. ואת - ואלא אתמו יגיב קדאם אללה כיביש כאמיל מן
אלגנאם פי תמאנו לל אתם אלא אלכאדים: 26. וכפר -
ויגפיר עליה אלכאדים קדאם אללה וינסיפח לו עלא
וחדיה מן גמיע אלדי יצנע ליאתם פיהא:

ו

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. צו - וואצי
אלא אהרון ואלא בנינו קאיילא האדי שריעית סעידיה היא
סעידיה עלא מוקדיה עלא אלמדבח טול אלליל חיתא
אלציביח ונאר אלמדבח תווקיד פי: 3. ולבש - וילביס
אלכאדים קאמיץ עלא קארו ושרוויל כיתאן ילביס עלא
לחמו וירפע אלא אלסוופיה אלדי תחריק אלנאר אלא
אלסעידיה עלא אלמדבח ויגעלו ליזיק אלמדבח:
4. ופשט - וישלח אלא אתיאו וילביס אתיב אכראניין
ויכריג אלא אלסוופיה אל מן ברא ללמחט אלא מכאן דיכיי:
5. והאש - ונאר [עלא] אלמדבח תווקיד פי לם תנטיפי
וישעיל עליהא אלכאדים חטב פיל ציביח פיל ציביח ויצף
עליהא אלסעידיה ויבכיר עליהא שחם אלאסלאיים:
6. אש - נאר דאימן תווקיד עלא אלמדבח לם תנטיפי:
7. וזאת - והאדי שריעית אלהדיה קאריב ליהא בנין
אהרון קדאם אללה אלא קדאם אלמדבח: 8. והרים -
וירפע מינו פי חפינתו מן צמיד להדיה ומן זיתהא ואלא
גמיע לבאניה אלדי עלא אלהדיה ויבכיר אלמדבח

בפירוט אבישור 1989, עמ' 140-142. 4. למחנה - וכן ב. ד: לל עסכאר,
כתרגום רס"ג: אלעסכר. 14. מרכבת - כלולה, וכן ב. ג: מסלוקא -
שלוקה, כפירוש רש"י: חלוטה ברותחין כל צרכה. תפיני - אפויח, וכן בגד,
כפירוש רש"י: אפויח אפויח הרבה. אחר חליטתה אופה בתנור, וחזור
ומטנגה במחבת. על המילה "תופינים" בעברית, בערבית ובארמית, ראה
אלוני 1992, עמ' 151-157. 15. כליל - וכן ב. ד: כולהא. ג: גומלותהא
או כולהא. 21. ומרק ושטף - ד בסדר הפוך של הפעלים: ויתקיע
וינטיטין. ב: וינגילי וינטיטין. ג: ומרק - וינגילי או יתקיע, ושטף -
וינטיטין.

של רס"ג. ג: פי תסלים יד - במסירת יד, בתשלום יד. בגזל - כלם = בגד:
בליץ, וכן בפסוק 23. 24. בראשו - בקרן שלו, וכן בגד, כפירוש רש"י: הוא
הקרן, ראש המסמן. וכן רד"ק: קרן הדבר יקרא ראש, כי הוא ראש הדבר
ותחלתו, ואחר כן בא עליו הרוח. על "ראש" ו"קרן" בלשונות השונות, ראה
בפירוט קוטשר 1965, עמ' 102-103.

ו

3. מדו בד - כתונת לפי מידתו. תרגם קמיץ כתרגום רס"ג: קמיצא.
בניגוד לתרגומים אחרים. ב: כתונייה כיתן - כתונת פשתה. ג: תוב
כיתאן - בגד פשתה, כתא (לבושין דבוץ). על "כתונייה" ועל "קמיץ", ראה

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005